

ПРОТОКОЛ № 2.

засідання Раднабу від 4-го січня 1935 року.

Присутні: т.т. Курбас, Василько, Імаїн, Тягно, Крига, Доліна.

Порядок дня: Вироблення платформи.-Продовження.

К у р б а с: Останній раз ми говорили про те, що треба в першому параграфі визначити театральну ситуацію. З визначення постане і знайдення нашого місця по суті і пояснення до такої, а не іншої нашої роботи, платформи, політики, перспективи.

Загальний пейзаж: Ми говорили про 1. Борбу класових ідеологій /факт що в боротьбі театральних груповою виражається класові ідеології/ 2. Дрібно-власницька продукція України /світогляд селянської + дрібно-власницької маси відбивається дуже на усій нашій культурі і тягне театр до себе. На примір: помирковані вимоги, які ставляться до театру це туга за теплом, особливою простотою натуралістичного театру; туга ця походить від спеціальної ідеології дрібного власника - індивідуаліста, котрий сидить в кімнаті, дивиться кудись, і чекає заходу сонця/ 3. Факт процесу деструкції продовжується. 4. Ломка принципу буржуазного театру. 5. Навіть театральна культура на Україні.- через те важко вести борбу. Невісність і недиференційованість в театральній діяльності.

Ціх п'ять точок може визначити чому ми так робимо, а не інакше, поскільки ми дивимось на будуще, будемо, працюємо з установкою на комуністичну майбутність культури, і тим самим ми за прискорення, за проведення процесу індустріалізації психіки.- поскільки воно так, ми мусимо робити так, як ми робимо. Ми можемо точно вказати місце всякому в наших сусідів; нам стає явждо треба робити в змислі театральної політики МОВ"у.

Констатуємо факт, що сучасні форми суспільства змішані і кожній класові відповідає певний тип театру, певна ідеологічна установка, і між ними іде борба. Театр який МОВ творить проводить в своїй діяльності ті самі /будівничі/ революційні тенденції, які у всіх інших ділянках життя проводить пролетаріат і його партія. Високуються такі постулати: створення нового побуту, здійснення основних і чергових завдань пролетаріату. Мистецтво мусить утверджувати у психіці пролетаріату потрібну психічну установку; приміром ми не сміємо установлювати пролетаріат на пасивність, на владність і на інші установки, характерні для вмиряючого буржуазного класу.

Суспільно-організаційні, матеріально-технічні передумови; момент підняття техніки, що розв'язує питання підняття продукції. Все це визначається завданнями, які стоять перед нами. Корні цього лежать в класовій ідеології пролетаріату і вони можуть або утверджуватись, або знижуватись постановками театрів ворожих класів.

а/ Кооперация, б/ електрифікація в/ КОП - суспільно організаційні, матеріально-технічні передумови перебудовують суспільство.

Ми накурємо мрійність, пасивність і приймаємо активність. Це те ж саме робимо ми в театрі, що держава робить електрифікацію, кооперацию в державному масштабі. Це революційні тенденції /розрушення і будівництво/. 1. Компартия робить нову установку в нових суспільно-організаційних формах. 2. Організація матеріально виробничих сил. Ми впливаємо на психіку людей, робимо таку ж саму установку. Ці установки мають одну мету. Це тотальність одного порядку.

IV. 3. Для утворення нового побуту, для здійснення основних і чергових завдань пролетаріату, мистецтво мусить утверджувати в масах потрібну психічну установку - пряже завдання мистецтва - життєво-однородну в цілях, методах і характері з установкою, яку в інших ділянках життя: ведення господарства, форми громадського життя і організація матеріальних сил - утверджує компартия, тим самим театр МОВ"у являється театром пролетаріату.

Це утвердження того, що ми являємось театром відносно відомим на першу точку по єдиному груповою відносно класовим інтересам пролетаріату являється "Березиль".

1. Признання факту деструкції - це признання деструкції мистецтва до зведення його на "нет" - умірання мистецтва.

2. Паралельний процес в налаштуванні до загального розвитку економічних сил країни /деструкція просто іде в парі, поскільки мистецтво налаштування, і з загальним розвитком процесу господарського, продукційного, соціального, політичних і економічних сил/

Чи ми маємо потребу підкреслювати факт умірання мистецтва, чи це не важко

В минулому році було хитання і в "Гарікадах" ми писали що нам до того ніякого діла немає. Зближення з Комункультом і обстановка боротьби на Україні - тактичний момент - в виду масованого крещення, яке навіть в деяких пролетарських групових маєтках і малосі /Ілуг і Гарт/ теоретично, а на ділі користуються інтуїтивним методом і роблять унаочне мистецтво. Це питання чисто принципове. По суті нам це не важко, поскільки ми не ставимо такої платформи, як Комункульт, а де у них весь акцент на цьому.

Установку на будуще ми вже зробили. Ми цим підкреслили органічний

в'язок між нашою роботою і майбутньою культурою. Думаю що нам більше і не треба. Ми зробили два варіанти. Не є третьою можливістю обійти це питання. Наше відношення до других організацій буде в особному пункті.

Посудят їхній / Деструкція мистецтва, як ціль, деструкція як метод борби, як метод знищення мистецтва; у нас деструкція являється не методом борби і не як ціль, поскільки, поскільки ми рахуємо що мистецтво треба розвивати. У всьому пречому програмі ми з ними сходимося.

другому

4 " Січня 1935 р.
м. К и і в.

Z *DMZ*

Державний архів
Тернопільська область
Інв. № 56582

I. I. МОВ це громадська організація, яка виходячи з класової ідеології пролетаріату в тактиці своїй поординовується з його партією - компартією, працє в царині радянського будівництва, баєуючись уя своїй роботі на підвалинах марксiзму Ленiнiзму, бореться за здiйснення iдей соцiальної революцiї, комуністичній устрiй суспiльства, комуністичну культуру.

II. I. Культура це сума, комплекс соціальних здобутків, як матеріальних так і духовних, матеріальна і духовна здібність класу в боротьбі за існування, а в цілому це вироблена класом в своєму поступовому розвитку система форм суспільного життя та їх взаємовідносин.

2. Всі ці форми соціального життя, що складають собою культуру, їх цiлева установка вiдно подвiжнi, вони мiняються в залежності від розвитку матеріальних і виробничих сил.

Примітка: Таке розуміння відкидає поняття єдиного фронту культури а на то-місь висовує поняття боротьби за культуру на фронті політичному виробничому, на фронті мистецтва і т.д.

3. Наша концепція проблеми сучасної культури в зв'язку з питанням мистецтва.

4. Про нову культурну установку /те що відрізняє нас від других угрупованнь/.

5. Про диктатуру і значіння мистецтва в перспективі майбутньої культури.

III. I. Мистецтво це тимчасова громадська функція, яка впливаючи через доцільно організований матеріал на психіку споживача і активізуючи його духовні енергії проводить в маси класову ідеологію.

2. Красота - культ з домінуючим ірраціональним началом. - як самоціль є витвір буржуазної культури на рівні з культом релігійним і гине разом з нею.

3. МОВ вважає об'єктивною контрреволюцією в мистецтві:

а/ Академізм, як признавання постійної громадської цінности мистецьких форм, тим самим признавання незмінности ідеології.

б/ Безпредметність, як упадочне з'явище розпадаючогося класу, заперечуюче зміст.

в/ Формалізм, як підчинення змісту розв'язанню формальних проблем.

4. МОВ вважає зміст і форму в мистецтві рівноцінними елементами, що пронизуючи один одного персубують в тісному взаємовідношенні і органічно впливають з класової ідеології.

Примітка: МОВ рідує заперечує прімаг змісту над формою і навпака.

5. Засоби впливу та виразу мистецтва мiняються постійно не відриваючись як догма чи канонізований рецепт від текучости сучасного побуту.

IV. I. МОВ вихідною точкою в переведенні своїх завдань ставить в першу чергу театр.

2. Для утворення нового побуту, для здiйснення основних і чергових завдань пролетаріату, мистецтво мусить утверджувати в масах потрібну психічну установку - пріме завдання мистецтва - однородну в цілях, методах і характері з установкою, яку в других ділянках життя: ведення господарства, форми громадського життя і організація матеріальних сил - утверджує компартія, тим самим театр МОВ"у являється театром пролетаріату.

Handwritten signature

Театр радянської України
1988. № 56582